

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713211895
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5713211895.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci navrhovateľky E. U., nar. XX. X. XXXX, bytom N. XXX, zastúpenej Mgr. Barborou Kleinovou Bučkovou, advokátkou so sídlom v Z., K. XX proti odporcovi S. U., nar. XX. X. XXXX, bytom N. XXX, v konaní o zvýšenie výživného, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu v Martine, č.k. 11C/49/2013-131 zo dňa 5. 11. 2013 v spojení s opravným uznesením č.k. 11C/49/2013-140 zo dňa 18. 12. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo výroku o výživnom a zameškanom výživnom (I.) **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľky vo zvyšku zamietnutý, odvolaním nenapadnutom (II.), **p o n e c h á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť platiť navrhovateľke zvýšené výživné vo výške 200,- Eur mesačne od 1. 9. 2013, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred. Na zameškanom výživnom v sume 400,- Eur povolil odporcovi splátky vo výške 30,- Eur mesačne splatné spolu s bežným výživným s tým, že pri nezaplatení jednej splátky stáva sa zročným celý dlh.

Svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil ust. § 78 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu v Martine sp. zn. 7C/61/2008 zo dňa 5. 5. 2008) došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom pre navrhovateľku. Primárne prihliadol na zmenu pomerov na strane navrhovateľky, ktorá je oproti predchádzajúcej úprave výživného vo vyššom fyzickom veku (dovŕšila vek dospelosti), pokračuje v štúdiu na vysokej škole, čím podstatne stúpili náklady na zabezpečenie jej potrieb, súvisiace jednak s fyzickým vyspievaním, ako aj so zvyšovaním nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie. Neprihliadol na finančné záväzky odporcu v podobe úverov, nakoľko odporca podstúpil finančné riziko, hoci si bol vedomý vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, a preto si mal svoje finančné toky nastaviť tak, aby bol schopný, okrem úverov, plniť si i vyživovaciu povinnosť. Zároveň prihliadol na tú skutočnosť, že odporca je vlastníkom nehnuteľností, čo tiež zvyšuje jeho majetkové pomery.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, odporca. Žiadal rozsudok prvostupňového súdu zmeniť dôvodiac tým, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť výživné tak, ako ho určil prvostupňový súd. Navrhovateľka s ním nekomunikuje, nedvíha mu telefón, ani nejaví žiadny záujem o stretnutia, pričom jej prispel i na prihlášky na vysoké školy sumou 40,- Eur a ani ho neinformovala, o aké školy má záujem, ani ako zmaturovala. Jej mesačné náklady sú podľa jeho názoru

neprimerané, pritom odbor, ktorý si zvolila, mohla študovať i na Slovensku. Matka navrhovateľky uviedla, že jej príjem od 700,- Eur do 800,- Eur, pričom ukončila svoju živnosť ku dňu 31. 12. 2013 a od 1. 1. nastúpila do hlavného pracovného pomeru v Univerzitnej nemocnici v Martine, kde pracovala aj predtým a jej príjem bol od 600,- Eur do 800,- Eur. Nemá žiadne úvery, má nízke náklady na bývanie a ani jej partner, ktorý pracuje, nemá žiadne záväzky.

Navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadala rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Finančná situácia odporcu podľa jej názoru nie je takého charakteru, že by nebol schopný platiť súdom určené výživné, lebo len jeho výdavky podstatne prekračujú ním tvrdený príjem a nie je možné uveriť, že zo svojho príjmu vo výške 248,- Eur mesačne by bol schopný zabezpečiť chod štvorčlennej domácnosti. Je to práve on, kto absolútne nejaví záujem o navrhovateľku ako o svoju dcéru, nekomunikuje s ňou a neprejavuje vôbec záujem o to, kde študuje a či nepotrebuje nejakú pomoc. Pokiaľ jej prisľúbil pomoc s tým, že čiastočne uhradí náklady na prihlášky na vysoké školy, zároveň uviedol, že je to zbytočné, lebo sa na žiadnu školu nedostane, nakoľko podľa jeho názoru fajčí, fetuje a droguje, a teda s jej prístupom k životu ju na žiadnu vysokú školu neprijmú.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

Zákonná úprava v ust. § 78 Zákona o rodine umožňuje súdu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom v prípade, ak medzi účastníkmi dôjde k takej zmene pomerov, kedy už pôvodne určené výživné nemôže plniť zákonom predpokladaný účel. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane oprávneného (v tomto prípade navrhovateľky) v dôsledku fyzického vyspievania, zvyšovania nákladov súvisiacich s prípravou na budúce povolanie a pod., ale i na strane povinného v dôsledku rozšírenia, resp. zúženia okruhu vyživovacích osôb, zvýšenia, resp. odôvodneného poklesu jeho príjmu a pod..

Súd rozhodujúci o výživnom už nie je oprávnený v takomto prípade skúmať výšku pôvodne určeného výživného, lebo v takomto prípade by sa jednalo o neprípustnú reparáciu už právoplatného rozhodnutia, ale prihliada len na zmenu pomerov, ktorá tu od posledného rozhodnutia nastala.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom prvostupňový súd postupoval správne, keď vychádzajúc z návrhu navrhovateľky skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala i zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrhu navrhovateľky čiastočne vyhovel.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného v tomto konkrétnom prípade došlo k výraznej zmene na strane navrhovateľky, ktorá dovŕšila vek dospelosti a pokračuje v štúdiu na vysokej škole, čím nepochybné výrazne vzrástli náklady na zabezpečenie jej základných životných potrieb.

V situácii, kedy zákonná úprava v ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine ukladá každému z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery (t.j. i rodičovi, ktorý je objektívne bez akéhokoľvek príjmu) platiť výživné minimálne v rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa (t.j. i na dieťa bezprostredne po narodení, resp. v nízkom fyzickom veku, kedy sú náklady nepomerne nižšie), je výživné na dospelé dieťa zo strany rodiča v sume 200,- Eur minimálne a postačuje sotva na pokrytie potrieb dieťaťa súvisiacich so štúdiom na vysokej škole.

Prvostupňový súd správne vyhodnotil i finančnú situáciu otca v súvislosti so splácaním úverov, keď na tieto okolnosti neprihliadal, lebo je výlučne vecou každého korigovať si svoje finančné výdavky tak, aby si v prvom rade mohol plniť vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva priamo zo zákona, pričom je potrebné

brať na zreteľ i to, že za poskytnuté úvery rodič, resp. povinná osoba získava majetkový prospech a je len na ňom, ako tieto finančné prostriedky použije (z takýchto prostriedkov má možnosť vždy zaradiť svoje majetkové pomery).

Pokiaľ odporca v odvolacom konaní poukazoval na majetkové pomery matky s tým, že táto nemá žiadne finančné záväzky, ani na túto okolnosť odvolací súd prihliadať nemohol, lebo je povinnosťou každého rodiča podieľať sa na úhrade nákladov spojených s výchovou detí a ani prípadná lepšia finančná situácia toho ktorého z rodiča nezbavuje druhého povinného rodiča na plnenie si vyživovacej povinnosti.

Vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľky vo zvyšku zamietnutý, odvolaním nenapadnutom, zostáva rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.